نگاه

بدترین نمایش ممکن

گراهام تایلور*
ترجمه: سهیل نوری پناه

یک بازی ضعیف، با عملکردی ضعیف! اما تیم صعود کرده به دور بعد، انگلستان لقب گرفت! و این بارزترین نکته‌ای است که در هر تورنمنتی از این جنس جلب نظر می کند. انگلستان در برابر ترینیداد و توباگو، گرچه در طول مسابقه مالکیت توپ و میدان را در اختیار داشت، اما در آن روز ما یکی از ناامیدکننده‌ترین نمایش های ممکن را از این تیم مشاهده کردیم. انگلیسی ها، توپ را میان خود رد و بدل می کردند، پاس های بسیاری را به هم می دادند، اما در حرکت با توپ ناکام بودند. این شیوه، کار لئو بین هاکر را راحت کرد. او با اختیار کردن دو هافبک تیمش یعنی «اورتیس ویتلی» و «کریس بیرچال» برای مقابله با فرانک لمپارد و استیون جرارد عملاً میانه میدان انگلستان را از کار انداخت. و حضور سه هافبک دیگر که جلوتر از ویتلی و بیرچال بازی می کردند، سبب شد تا مدافعان انگلستان، هوای جلو رفتن و مشارکت در حملات تیمشان را از سر بیرون کنند.

انگلیسی ها پاس می دادند، پاس می دادند و فقط پاس می دادند! بدون اینکه بدانند چه هدفی ورای این «پاس دادن»های صرف نهفته است. و هیچ سود و بهره‌ای از این پاس های سریالی شان نیافتند.

در این بازی ما، پاس ها و حرکات ترکیبی به اصطلاح «یک-دو»ی بسیار نادری را مشاهده کردیم، و هرگز در شکافتن لایه های تدافعی آنها کامیاب نشدیم. اما دو تغییر ناگهانی سبب شد تا ورق بازی برگردد. وقتی آیرون لنن و نیز وین رونی به بازی فراخوانده شدند، در یک لحظه همه چیز دگرگون شد. سرعت، تحرک، پیشروی در بازی و خلق موقعیت های خطرناک‌تر. تمام این خصوصیات را می توان به انگلستان پس از آمدن «لنن-رونی» نسبت داد. رونی- همانطور که ما او را به خوبی می شناسیم - از آن دسته فوتبالیست هایی نیست که در یک منطقه و محدوده خاصی بایستد و در انتظار توپ باشد. او جای ثابتی ندارد و گمان می کنم«آیرون لنن» جوان نیز از عملکردی که برای انگلستان ارائه داد احساس خرسندی می کند. وقتی ردپای این دو در حرکات و برنامه های هجومی این تیم یافت می شد، آنگاه ما در آستانه فروپاشی دروازه ترینیداد و توباگو قرار می گرفتیم و با چنین روشی برای آنها ایجاد دردسر می کردیم.

لنن از جناح راست واقعاً یک خطر جدی برای شاگردان بین هاکر بود. و نیز دیوید بکام، وقتی که به عنوان مدافع راست خود را شناخت، آنگاه حرکات این تیم از آن سمت از زمین سیمایی منظم و موثر به خود دید. بکام در مواقعی سرعت زیادی به حرکاتش می داد، و همین خصیصه موجب شد تا یکی از توپ های ارسالی اش، پیتر کراوچ را در موقعیت ایده‌آل گلزنی قرار دهد. انگلستان در برهه‌ای که در برابر این تیم به پیروزی نیاز مبرم داشت، سیستمش را به ۴-۴-۲ تغییر داد؛ یعنی بازی با ۴ مهاجم. گمان نمی کنم چنین ترفندی برای مقابله با حریفان قدرتمندتر موثر باشد. جدا از این، نباید این را از یاد ببریم که ترینیداد و توباگو از دقایقی بعد، گرفتار خستگی و تخلیه انرژی شدند.

گمان می کنم حریفان انگلستان سبب می شوند که این تیم بهترین عملکرد خود را برای رویارویی با آنها به کار گمارد، و در بازی های مقدماتی، پیروزی، - آن هم در شرایطی که بازیکنان تیم می دانند برای حصول به چنین خواسته‌ای برتر از حریف جلب نظر می کنند- کار نسبتاً راحتی است. پس از این نمایش، انتقادات بسیاری متوجه این تیم شد و نیز آشکار شدن نارضایتی تعدادی از بازیکنان، از پست هایی که به آنها محول شده است. اسون گوران اریکسون به سبب تعویض های حیرت‌انگیزش در برابر پاراگوئه، مورد شماتت و ملامت قرار گرفت، اما اینجا باید به چنین نکته‌ای اشاره کرد که تغییرات او در نیمه دوم بود که راه پیروزی انگلستان را هموار ساخت. برخی از بازیکنان خود را عمیقاً در قالب حرکتی و تاکتیکی این تیم نیافتند و نتوانستند بهترین عملکرد را از خود ارائه دهند. حاضرم دست روی قلب گذاشته و قسم بخورم، که این مجموعه و این انگلستان پس از تیمی که در سال ۱۹۶۶ قهرمان جهان شد بهترین ستاره‌ها و مهره‌ها را برای موفقیت در اختیار دارد. اما خیلی خوش بین نیستم که ما بتوانیم با انتخاب سیستم ۲-۴-۴ در ادامه این مسابقات به قهرمانی دست یابیم.

جدا از اینکه در توانایی ها و قابلیت های جرارد و لمپارد ذره‌ای تردید ندارم، باید به این نکته اشاره کنم، که تنها کافی است، این دو در مسابقه‌ای در برابر هافبک هایی با اعتبار و توانایی های یکسان با خود مقابله کنند، آنگاه فکر نمی کنم، این دو بتوانند کوچکترین اثری بر توپ و جریان بازی داشته باشند. آنچه که در این بازی رخ داد، تصویر بسیار کم‌نوری بود از چگونگی روش و شیوه ما در برابر تیم های قدرتمند مرحله بعد...

هیچ علاقه‌ای ندارم که خود را در قالب یک «منتقد دوآتشه» قرار دهم. آنها در به دست آوردن نخستین هدفشان موفق بودند. اگر به مرحله نیمه‌نهایی راه پیدا کنیم، دیگر کسی نخواهد پرسید که ما در دو بازی اولمان ناامیدکننده و ضعیف ظاهر شدیم. این تیم بازی به بازی شرایطش بهبود خواهد یافت. اما آنچه را که دوست دارم ببینم این است که ما در میدان مسابقه از ستاره های تیم «رهبری تهییج کننده» بیشتری را مشاهده کنیم. عده‌ای هستند که می گویند شرایط اریکسون دقیقاً بسان یک زندانی فراری بود، به آن شادی های اریکسون پس از گلزنی این تیم بنگرید. آیا تا به حال در این ۵ سال چنین واکنش هایی را از او دیده بودیم؟! و این موید این نکته است که «این» جام جهانی برای تمامی ما اهمیت فوق العاده حیاتی دارد.

*سرمربی سابق انگلستان و استون ویلا

امشب برزیل - استرالیا

رونالدو و کابوس فینال ۹۸

محسن ابراهیمی: کابوس پاریس ۹۸ بازگشته است؟ آیا رونالدو را دوباره با حالت نزار خواهیم دید؟ او در بازی اول اینگونه بود و با سری پایین و ناراحت از میدان بیرون می آید. اما خبر مهم وقتی درز پیدا می کند که حتی «شبکه قرمز» مهمترین شبکه خبری برزیلی که ۲۴ساعته از اردوی برزیل در آلمان خبرها را به آمریکای جنوبی مخابره می کند دریبل می خورد و نمی دانست که رونالدو راهی بیمارستان شده بود و ۴ساعت تحت نظر ماهرترین پزشکان قرار گرفت تا همه چیز چک شود. این راز وقتی برملا می شود که خبرنگار مکزیکی در تمرین پنجشنبه جلوی رونی را می گیرد و از او می پرسد: «شما مریض هستید؟» رونی هم رودرروی او در صورتش نگاهش می کند و در برابر هزاران میکروفن، خبرنگار و چشمی که آمده‌اند او را ببینند می گوید: «حالا دیگر نگویید که مریض هستم.» روز چهارشنبه بازیکنان برزیلی به مرخصی رفته‌اند، رونالدو زودتر از دیگران به اردو برمی گردد. در حالی که می توانست ۳ساعت دیرتر بیاید. اما وقتی همه‌چیز تحت کنترل قرار می گیرد، ستاره زود برمی گردد تا استراحت کند. گلودرد، سردرد و ناراحتی سینه پزشکان برزیلی را مجبور می کند تا سریعاً اقدام کنند. فیفا هم مجهزترین امکانات را در اختیار آنها می گذارد تا همه‌چیز کنترل شده باشد. او ناگهان راهی بیمارستان شد، چرا که هیچ‌کس دوست ندارد اتفاق خاصی بیفتد. ماجرای پاریس ۹۸ هرچند هنوز کاملاً مشخص نشده اما تجربه بدی برای برزیل بود. پزشک تیم برزیل می گوید: «این ماجرا هیچ ربطی به ۸ سال قبل ندارد. فقط یک روز عصر را برای آزمایشات کامل با رونی به بیمارستان رفتیم و همه چیز رضایت‌بخش است.» ستاره بیمار شده است: چه در میدان و چه در اردوگاه برزیل. انتقادات به حداکثر رسیده است و رئیس جمهور برزیل اولین نفری بود که از چاقی رونی انتقاد کرد اما همه می دانند که رونی هم مثل یک وزیر کارش را خوب انجام می دهد و کم کاری نمی کند. او برای جبران آماده است.

نمایش کند و کم‌هیجان او در بازی با کرواسی باعث شد که همه منتقدان و روزنامه نگاران برزیلی آماده حمله باشند. اما درون اردوی برزیل شرایط به‌گونه‌ای دیگر است. رونالدینیو ستاره برزیل است اما همه رونی را بالاتر از دیگران می دانند و جایگاه ویژه‌ای را برایش در نظر گرفته‌اند. به‌خاطر همه از او حمایت می کنند. سونیا مادر رونی هم از او حمایت می کند و دست از تشویق برنمی دارد. رونالدو می گوید: «طی بازی خوب بودم. سردرد من بعد از بازی شروع شد. شاید فقط یک گل به من کمک کند. اگر گل بزنم از این شرایط خلاص می شوم. بعد اینکه هیچ قانون نوشته شده‌ای وجود ندارد که همیشه باید خوب بازی کنم.» این اظهارنظر رونی خوشایند کارلوس آلبرتو پریرا نیست و می گوید: «در قانون جام جهانی این موضوع نوشته شده است.» بعد هم حمایت از او را شروع می کند: «مقابل استرالیا رونی بازی می کند. او خوب تمرین کرده است و همراه ماست. من به مسائل، واقعی نگاه می کنم.» این آخرین حمایت ها از قهرمان است تا نجات پیدا کند؛ از شرایط سختی که باعث سردرد او هم شده بود. دو بازی به او فرصت می دهند که به شرایط ایده‌آل برگردد. بعد از آن جای هیچ ریسکی باقی نمی ماند و برزیل برای مرحله یک هشتم به دنبال اطمینان است و نمی خواهد فرصت ها را از دست بدهد. رونی بازی می کند تا نیمکت برای روبینیو طولانی‌تر شود اما همه بازیکنان از رونی حمایت می کنند. پریرا هم به او گفته است: «بازی می کنی و گل می زنی یا روی نیمکت می نشینی و رویاپردازی می کنی.» رونالدو در برابر خبرنگاران و احتمال نیمکت‌نشینی می گوید: «من همیشه آدم منضبطی بودم و هر تصمیمی را قبول می کنم. حتی نیمکت‌نشینی را.» سرمربی برزیل هم اضافه می کند: «او طی دو ماه آخر یک بازی جدی را هم انجام نداده است. او فقط احتیاج دارد تا به ریتم بازی تیمی نزدیک شود. به رونی فرصت داده‌ایم. او در دو بازی بعدی هم مهاجم اول برزیل خواهد بود. او می تواند در هر لحظه سرنوشت بازی را عوض کند.» همه امیدوار هستند که پدیده از راه برسد. در آخرین تمرین او در کنار کافو و به‌طور اختصاصی تمرین می کند. کاپیتان به او روحیه می دهد و می گوید: «تو پدیده ما هستی. نشان بده. همه خواهیم دید که چه کسی گل می زند.» هر دو سریع‌تر از قبل می دوند. امرسون هم می افزاید: «من خوشحالم که برای این ۴ نفر می دوم. وظیفه من مشخص است. شادی من وقتی زیاد می شود که آنها گل بزنند. امیدوارم که رونی هم در این بازی گل بزند. او ستاره تیم ماست.» کاکا که تنها گل پیروزی‌بخش برزیل در برابر کرواسی را به ثمر رساند همیشه از رونالدو حمایت کرده است و این بار هم می گوید: «رونی برای بازی اول از خودش راضی نبود. او فقط احتیاج دارد تا به ریتم دلخواهش برسد. همه خواهند دید که او برمی گردد و گل می زند.» برای برزیل رونالدو یک مسئله شیرین است که می توان همیشه از او حرف زد. شاید به اندازه‌ای که از رونی حرف می زنند، درباره رونالدینیو، آدریانو یا کاکا صحبت نمی شود. او در بازی با کرواسی با نیم‌نگاهی به نیمکت از میدان بیرون آمد اما این نگاه‌ها برای سرزنش یا انتقاد از مربیان نبود بلکه از نمایش ضعیف خودش بود که توان دفاع از خودش را هم نداشت اما همه پدیده را می شناسند که اگر از بحران‌ها دور شود مرد اول بازی‌ها خواهد بود. آخرین جام نباید اینگونه تمام شود. او بهترین گلزن دوره قبلی است و باید از اعتبار خود دفاع کند. حتی اگر حریفان مستقیم هم بعد از اولین آزمایش نظرشان فرق کرده باشد. کواچ می گفت: «او پیش رویمان بازی می کرد. واقعاً کنترل رونالدو سخت است. من چندبار جلوی او بازی کرده‌ام اما این بار نمی توانست کاری کند. شاید خسته بود. این برزیل چندان ترسناک نیست. ایتالیا تیم بهتری است.» اینچنین انتقاداتی وجود دارد. توستائو ستاره دهه هفتاد برزیل هم می گفت: او یک روح بود. روزنامه‌های برزیلی متفق‌القول می نویسند: «رونی: سایه فوتبال»

به‌نظر می رسد در برزیل همه برای رویارویی آمادگی کامل دارند و فقط منتظر فرصت هستند. اگر پدیده موفق نشود آن‌وقت همه چیز علیه او و تیم برزیل خواهد بود که به او فرصت داده است و همه‌چیز هدر رفته. اما اگر رونی از سایه بیرون بیاید آن‌وقت منتقدان چه جوابی برای او خواهند داشت. یکی از میان خبرنگاران می گفت: «دلش برای نامزدش تنگ شده.» اما رونی به این حرف‌ها جواب نمی دهد او منتظر آخرین آزمایش برای رسیدن به گل است. استرالیا و ژاپن فرصت‌های طلایی به حساب می آیند همانطور که آدریانو می گوید: «من برای فداکاری حاضر هستم. رونی گل می زند.» ولی اگر او موفق نشود این حرف بیشتر رنگ می گیرد که: «رونی تمام برزیل نیست و برزیل هم در رونالدو خلاصه نمی شود.» آنها باید قهرمان شوند و برای رسیدن به این هدف سایه‌ها باید کنار زده شوند.

فرانسه - کره جنوبی

- اگر فرانسه در بازی امشب مقابل کره جنوبی نتواند گل بزند با رکورد بولیوی که بین سال‌های ۱۹۳۰ تا ۱۹۹۴ برجا گذاشت برابری خواهد کرد. بولیوی در فاصله این سال‌ها پنج بازی در جام جهانی انجام داد که در هیچ کدام موفق نشد دروازه حریف را باز کند. آخرین گلی که فرانسه در جام جهانی به ثمر رسانده به فینال جام جهانی ۹۸ بازمی گردد. این تیم در سه بازی خود در جام ۲۰۰۲ مقابل سنگال، اروگوئه و دانمارک و نیز بازی اول خود در جام ۲۰۰۶ مقابل سوئیس نتوانست دروازه حریفان را باز کند. فرانسه یک‌بار در بین سال‌های ۱۹۶۶ تا ۱۹۷۸ در پنج بازی پیاپی در جام جهانی نتوانست به پیروزی برسد.

- اگر لیلین تورام مدافع تیم ملی فرانسه در بازی امروز مقابل کره جنوبی به میدان برود صدوشانزدهمین بازی ملی خود را انجام خواهد داد و با رکورد مارسل دسایی برابری خواهد کرد. دسایی با ۱۱۶ بازی ملی رکورددار بازی با پیراهن تیم ملی فرانسه است.

- آن یونگ هوان کره‌ای با گلی که مقابل توگو به ثمر رساند سومین گل خود در جام جهانی را جشن گرفت و از این نظر بهترین گلزن کره جنوبی در جام جهانی لقب گرفت.

اختلاف زیدان و دومنک

دیدار با کره جنوبی برای فرانسه بیش از نبردی است برای مرگ و زندگی. نتیجه ناامیدکننده و بازی کسالت‌بار خروس ها که نشان‌دهنده ضعف آنها در بازکردن دروازه حریف بود سبب شده تا ریموند دومنک و شاگردانش برای پیروزی در برابر کره جنوبی که نخستین بازی‌اش را با پیروزی پشت سر گذاشته در تب و تاب باشند. در این میان آنچه که جلب نظر می کند اختلاف نظر و سلیقه‌ای است که میان ریموند دومنک و زین‌الدین زیدان به‌وجود آمده است. دومنک با تمام انتقاداتی که این روزها متوجه‌اش است، علاقه بسیاری به استفاده از سیستم ۱-۳-۲-۴ دارد اما کاپیتان تیمش، زین‌الدین زیدان اعتقاد دارد استفاده و پایبندی بیش از حد به این شیوه چندان نمی تواند برای آبی ها موثر باشد. ایده‌آل او برای تاکتیک و استراتژی خروس ها سیستمی است که بر پایه آن تیم به جای بهره گیری از تک مهاجم، از دو مهاجم نوک استفاده می کند. او شخصاً علاقه دارد تا دیوید ترزگه- که در تبحرش در گلزنی تردیدی نیست- در کنار تیری آنری که در خط حمله خلاء یک شریک تمام‌کننده را به شدت احساس می کند قرار بگیرد. ریموند دومنک در جواب سخنان زیدان چنین می گوید: «آنچه که بدیهی است اختلاف نظری است که بین من و زیدان وجود دارد. اما از دید من هر بازیکنی که در خط حمله حاضر است و در محدوده نقطه پنالتی در انتظار توپ قرار دارد می تواند یک مهاجم باشد. در تیم ما سیستم چندان به اندازه ارزش بازیکنان در اولویت قرار ندارد.»

دومنک در خصوص بازی بعدی تیمش در برابر کره جنوبی معتقد است: اینکه بگوییم آنها از سوئیس کم‌توان‌تر هستند، نظریه‌ای است غلط. این تیم بی‌شک مجموعه‌ای است سازمان یافته، و می تواند برای ما ایجاد دردسر کند.

ماجراجویی‌های هیدینک

گاس هیدینک این روزها در تب و تاب بازی حساس و بزرگ تیمش، استرالیا در برابر قهرمان دوره گذشته جام یعنی برزیل قرار دارد. از این رو در آخرین جلسه تمرینی Socceroos او مانع از ورود تماشاگران به مکان تمرینی این تیم شد. بازیکنان و مربی استرالیا حتی به پیروزی در برابر برزیلی ها چشم دارند. هری کیول یکی از بهترین بازیکنان این تیم در خصوص بازی بزرگ و سرنوشت‌ساز کشورش با سلسائو می گوید: «البته برزیل قهرمان جهان است و همین تلقی موجب شده که آنها لایق و شایسته اعتبار و احترام باشند. اما ما به میدان می رویم و تمام توانایی ها و قابلیت هایمان را رو می کنیم. شما نباید به میدان بروید و با این اندیشه که در انتها، مجموعه ناکام شما هستید با این قضیه برخورد کنید. آنچه که منطقی به نظر می رسد این است که به زمین مسابقه رفته و با چنین تلقی‌ای که پیروز این نبرد شما هستید باید فکر کنید.

مارک ویدوکا کاپیتان استرالیا در خصوص این بازی اعتقاد دارد: «همه می خواهیم در برابر برزیل بهترین نمایشمان را ارائه دهیم! از طرفی آنها در بازی برابر کرواسی نشان دادند که کمی ضعف و ناتوانی در برخی از نقاط آشکار است.» لوکاس نیل مدافع بلکبرن روورز و یکی از بهترین‌های این تیم نیز می گوید: «بله. بی‌شک ما به اندازه آنها از بازیکنان مستعد و خلاق بهره نمی بریم. اما آنچه برای من حتمی است این است که ما از آنان انگیزه و میل بیشتری برای پیروزی داریم.»

در انتها وقتی از ویدوکا در خصوص دلایل اتخاذ چنین تصمیمی از سوی هیدینک مبنی بر بستن درهای مکان تمرینی استرالیا بر روی تماشاگران سئوال شد، پاسخ داد: «متوجه نشدم. نمی دانم چرا چنین تصمیمی گرفته شد. ولی ما تمرینات بسیار سخت و جدی تاکتیکی را پشت سر گذاشتیم.»

انتقاد تروسیه از زیکو

فیلیپ تروسیه سرمربی اسبق ژاپن که در جام‌جهانی ۲۰۰۲ با این تیم نتایج قابل‌توجهی کسب کرده بود معتقد است بازیکنان این تیم برای پیشرفت فوتبالشان از منظر فردی باید به کشورهای اروپایی سفر کنند. او معتقد است، عدم برخورداری از چنین ویژگی‌ای موجب شکست حیرت‌انگیز و غافلگیرانه ژاپنی ها در برابر استرالیا شده است. سرمربی جنجالی فرانسوی می گوید: «فوتبال ژاپن شرایط خاصی دارد. شرایطی که سبب می شود بازیکنان نتوانند قابلیت های خودشان را ارتقا دهند. فوتبالیست ها احتیاج به رشد شخصیت‌های فردی و مستقل خود دارند. آنچه که با شرایط ژاپن که کشوری است بر پایه تصمیم گیری‌های مشترک منافات دارد چنین می شود که در ژاپن ما بازیکنی رهبر و تصمیم گیرنده که با چنین خصوصیتی بتواند با شرایط بحرانی و حساس کنار بیاید وجود ندارد. قابلیت و توانایی این است که ۵ بازیکن را پشت سر هم دریبل بزنی و در انتها توپ را وارد دروازه کنی. چنین توانایی‌ای در بازیکنان ژاپن نادر است یعنی بهتر است بگویم وجود ندارد.» فیلیپ تروسیه در ادامه توصیه‌هایش به بازیکنان سابقش می گوید: «وقتی آنها برای ادامه حرفه‌شان به کشورهای معتبر اروپایی بروند، آنگاه شرایط جدید و متفاوتی را تجربه می کنند. چنین جوی موجب می شود این بازیکنان بتوانند در «لحظه» تصمیمات فردی مناسبی اتخاذ کنند. اینکه آنقدر قاطع باشند که شخصاً بدون واهمه از عواقب آن، بهترین انتخاب را برگزینند.» زیکو از آن دسته از مربیانی است که می گویند به بازیکنان تیمش آزادی و مسئولیت‌های متعددی می دهد. گرچه چنین نگرشی چندان مورد پسند برخی از کارشناسان و مفسران این کشور نیست. فیلیپ تروسیه نیز چندان موافق این شیوه نیست. «اگر به بازیکنان ژاپن آزادی بسیار زیادی داده شود در اکثر مواقع چنین نگرشی مضر و زیان‌آور خواهد بود. دقیقاً مانند جامعه و اجتماع این کشور.»

این است شکوه آلبیسلسته

کارلوس ته‌وز مهاجم گلزن کورینتیانس برزیل که زننده گل پنجم آرژانتین در نمایش قدرت این تیم در برابر صربستان و مونته‌نگرو بود، عملکرد و نمایش حیرت‌انگیز کشورش را ستود. ته‌وز گلزن اسبق بوکاجونیورز که در نیمه دوم به بازی آمد در مورد این بازی می گوید: «وقتی مجموعه، متحد و یکپارچه باشد، دقیقاً مانند همین اتحادی که امروز آن را نمایش دادیم آنگاه به راحتی به نتیجه خواهیم رسید. واقعاً روز غرورانگیز و فراموش‌نشدنی بود. دیدن یکپارچگی بازیکنان و حرکات ترکیبی استثنایی این تیم موجب شده که حریفان اصلی ما از عملکرد ما متاثر شوند. برای من حقیقتاً این افتخار بزرگی است که در کنار چنین فوتبالیست های بزرگ و بی‌نظیری بازی می کنم. در طرفی دیگر ماکسیمیلیانو رودریگز ستاره آتلتیکو مادرید که در این بازی با به ثمر رساندن دو گل روز پرفروغی را پشت سر گذاشت در خصوص نمایش کشورش می گوید: «حقیقتاً چنین عملکرد و این نمایش از ما باورنکردنی بود. یک پیروزی قاطع و ناب، که مایه حیرت من شده است. اما هدف ما هنوز پابرجاست. قصد داریم بازی آخر این مرحله را نیز با پیروزی پشت سر بگذاریم. با هلند بازی داریم، و قصد ما این است که در برابر این تیم به سه امتیاز دست پیدا کنیم تا با بهترین نتایج به دیدارهای حذفی بیندیشیم.» آلبیسلسته در این بازی نشان داد، مدعی نخست قهرمانی این جام است. بازی بی‌همتا و شگفت‌انگیز ستاره‌های تکنیکی این تیم که غرق در برنامه‌های تاکتیکی تیم بودند نشان داد این پیروزی می تواند ندایی باشد برای دیگر تیم‌های مدعی جام. در دیگر سوی سرمربی نگون‌بخت و افسرده صربستان و مونته‌نگرو یعنی ایلیا پتکوویچ معتقد است: «در روزهای اخیر زیر فشار خردکننده مطبوعات کشور بودیم. تنها می توانم به آرژانتین تبریک بگویم. بازی آخر ما با دیگر تیم سرسخت و نیرومند این گروه یعنی ساحل عاج است. سعی می کنیم با حداکثر توان به میدان برویم.»

کلوپ هواداران

پیچیدگی‌های گروه F

کروات ها نمایش جذابی ارائه کردند و ژاپنی ها نیز ۸۵ دقیقه پیروز بودند. درگروه F هنوز هیچ تیمی خود را حذف شده نمی پندارد و مبارزه بین هواداران نیز همچنان ادامه دارد

■ برزیل ـ استرالیا

■ استرالیا می تواند برزیل را شکست دهد، همان طور که طبیعت فوتبال این است. شک ندارم که پریرا چیزی جز احترام برای تیم استرالیا قائل نیست همان گونه که در مصاحبه‌های متعددی این را تکرار نموده است: شکست ژاپن کافی بود که بسیاری از نگاه‌ها را خیره کند.

زی از برزیل

■ استرالیا چند سال پیش برزیل را شکست داد بنابراین اعتماد به نفس لازم را خواهیم داشت. اما استرالیا با باور حرف های روی کاغذ به این دیدار پای نخواهد گذاشت. حامیان برزیلی و کروات به ما القا کرده‌اند که با نتیجه ۰-۴ خرد می شویم و برزیل می آید که به این نتیجه برسد.

تروی از استرالیا

■ اگر آمریکا، انگلیس را در سال ۱۹۵۰ شکست می دهد و کره شمالی، ایتالیا را در سال ۱۹۶۶ می برد، پس ممکن است که استرالیا، برزیل را در سال ۲۰۰۶ شکست دهد!

انزو از استرالیا

■ عملکرد برزیل مرا نگران کرد. آنها به زحمت به محوطه هجده قدم حریف می رسیدند و تنها شوت های بلند از بیرون محوطه می زدند.

کارلوس تی از آمریکا

■ ژاپن ـ کرواسی

■ به رغم این که در بازی با برزیل بدون امتیاز از زمین بیرون آمدیم، به شیوه‌ای که بازی کردیم افتخار می کنم و مطمئنم که توانایی و حمایت صعود به مرحله بعد و فراتر از آن را داریم: نکته کلیدی برای ما گرفتن حالت، احساس و تمرکز بازی با برزیل است.

نیکو از نیوزیلند

■ من سرم را بالا می گیرم و به عنوان یک کروات افتخار می کنم که خوب بازی کردیم. کمبودمان این است که کلاسنیچ رفتاری متناسب با کلاس جهانی به خود بگیرد و پرسو نیاز به به کارگیری بازی خود، برای این جام دارد، اما بابیچ در کلاس این جام بازی می کرد چون حرکات فردی فوق‌العاده‌ای به سمت گل داشت.

مارکو از کانادا

■ به رغم این که استرالیا دوندگی بهتری داشت، به نظر من ژاپن دردسر اتمام بازی با حالت بهتری را داشت. من زیاد در مورد شانس هایتان برابر کرواسی ناامید نیستم. بازی بسیار نزدیکی خواهد بود و می تواند بر وفق مراد ژاپن پیش رود خصوصاً اگر کرواسی یکی از روزهای ابری خود را داشته باشد.

دنیس از سوئد

■ برزیل در مقابل کرواسی شروع خوبی نداشت اما موفق شد این تیم را شکست دهد. رونالدو اصلاً روی فرم نبود و رونالدینیو نیز به دلیل یارگیری خوب مدافعان کرواسی شب خوبی را پشت سر نگذاشت. به نظر من برزیل امشب به راحتی استرالیا را شکست خواهد داد.

نیلوفر از ایران

تیم رویایی

دو آرژانتینی در تیم رویایی

■ تیم رویایی تا پایان بازی‌های روز جمعه:

دروازه‌بان: شاکا هیسلاپ (ترینیداد) ۱۵ امتیاز

مدافعان: فیلیپ لام (آلمان) ۱۵/۵ امتیاز، جان تری (انگلیس) ۱۴ امتیاز، ریو فردیناند (انگلیس) ۱۴ امتیاز.

هافبک‌ها: فردریک لیونبرگ (سوئد) ۱۵ امتیاز، توماس روسیچکی (جمهوری چک) ۱۶ امتیاز، دیوید بکام (انگلیس) ۱۶ امتیاز، ماکسی رودریگز (آرژانتین) ۱۶ امتیاز.

مهاجمان: خاویر ساویولا (آرژانتین) ۱۴ امتیاز، آگوستین دلگادو (اکوادور) ۱۶ امتیاز، آرین روبن (هلند) ۱۴ امتیاز.

نحوه امتیازدهی به این ترتیب است:

■ حضور در بازی کمتر از ۶۰ دقیقه ۱ امتیاز
■ حضور در بازی بیشتر از ۶۰ دقیقه ۲ امتیاز
■ گلزنی دروازه‌بان ۸ امتیاز
■ گلزنی مدافع ۵/۵ امتیاز
■ گلزنی هافبک ۵ امتیاز
■ گلزنی مهاجم ۴ امتیاز
■ پاس گل ۳ امتیاز
■ هت‌تریک ۲ امتیاز
■ گل نخوردن برای دروازه‌بان (حداقل ۶۰ دقیقه بازی کند) ۶ امتیاز
■ گل نخوردن برای مدافع (حداقل ۶۰ دقیقه بازی کند) ۵ امتیاز
■ گل نخوردن برای هافبک (حداقل ۶۰ دقیقه بازی کند) ۲ امتیاز
■ مهار ضربه پنالتی ۵ امتیاز
■ از دست دادن پنالتی (۳-) امتیاز
■ گل به خودی (۳-) امتیاز
■ خوردن دو گل (برای مدافع و دروازه‌بان) (۱-) امتیاز
■ خوردن بیش از دو گل (برای مدافع به ازای هر گل) (۰/۵-) امتیاز
■ خوردن بیش از دو گل (برای دروازه‌بان به ازای هر گل) (۱-) امتیاز
■ هر پنج Save ۳ امتیاز
■ هر یک Save بیش از پنج Save نیم امتیاز
■ کارت زرد (۱-) امتیاز
■ کارت قرمز (۳-) امتیاز
■ گلزنی بازیکن ذخیره ۲ امتیاز
■ انتخاب به عنوان بهترین بازیکن ۲ امتیاز.